

DUNAKESZI NÖVÉNYVILÁGA

Dunakeszi település területén a Duna élővilága mellett a ligeterdőkre jellemző flóra és fauna jelenik meg. A pihenésre vágyók a Duna-part kiépített területén vagy a dunakeszi tanösvényt tanulmányozva ismerhetik meg az itteni élővilágot. A természetett növények tekintetében elsősorban a homokos talajt kedvelő fajok fordulnak elő. Kiemelt termény a paradicsom, amelyet az 1870-es évek óta természetnek a településen.

Természetes flóra

Dunakeszinek a Pesti-hordalékkúpsíkságon található területein a nyílt homokpuszta-gyep, homoki sztyepprétek, homoki tölgyesek és nyáras-borókások képezik a potenciális vegetációt, ezeknek azonban már csak kis töredékei maradtak fenn. Helyükre főként fehér akácot (*Robinia pseudoacacia*) és erdeifenyőt (*Pinus sylvestris*) telepítettek. Homokpuszta-gyepet csupán a repülőtér és a lóversenypálya területén találhatunk. A homoki gyep jellemző alkotói a magyar csenkesz (*Festuca vaginata*), a rákosi csenkesz (*Festuca wagneri*), a homoki árvalányhaj (*Stipa borysthena*), a báránypirosító (*Alkanna tinctoria*), a homoki nőszirm (*Iris arenaria*), a homoki fátyolvirág (*Gypsophila fastigiata* subsp. *arenaria*), a homoki kikerics (*Colchicum arenarium*), a csikófark (*Ephedra distachya*) és a szártalan csüdfű (*Astragalus exscapus*). A mélyebb és nedves térszíneken az eredeti zsombékosok, rétlápok, kékerperjés rétek, mocsárrétek, fűzlápok, nádas mocsarak is nagyrészt eltűntek és csak kis foltokban maradtak fenn a tőzegtavak környékén. Jellemző növényeik a lápi-, barna- és zsombéksás (*Carex davalliana*, *C. hostiana*, *C. elata*), a keskenylevelű és széleslevelű gyapjúsás (*Eriophorum angustifolium*, *E. latifolium*), a szibériai nőszirm (*Iris sibirica*), a kornistárnics (*Gentiana pneumonanthe*), a kormos csáté (*Schoenus nigricans*), a fehér zászpa (*Veratrum album*), a tőzegráfrány (*Thelypteris palustris*), a kiséfűszű aszat (*Cirsium brachycephalum*) és a mocsári gólyahír (*Caltha palustris*).

A Vác–Pesti-Duna-völgyhöz tartozó területen a potenciális növényzet az erdőssztyepp. A Duna partján vízhez kötött élőhelyek alakultak ki. Ma már az ártéren az eredeti bokorfűzeseknek, puhafa- és keményfaligeteknek csak kisebb maradványait találhatjuk meg. A Duna és a Mogyoródi-patak mentén fűz-nyár ligeterdők (*Salicetum albaefragilis*) találhatóak, a Duna-part egy részére feketenyár-fákat (*Populus nigra*) telepítettek. A fűz-nyár ligeterdőkben nyári tőzike (*Leucosium aestivum*), ligeti csillagvirág (*Scilla vindobonensis*), ligeti szőlő (*Vitis sylvestris*) a jellemző növények. A ligeterdők szegélyén az ártéri kaszálók, a mocsár-, illetve láprétek is tele vannak szibériai nőszirmmal (*Iris sibirica*) és kígyónyelvvel (*Ophioglossum vulgatum*). A futóhomokos részeken alföldi homoki növényzet telepedett meg. A nyílt homokpuszta gyepeken magyar csenkesz (*Festuca vaginata*), rákosi csenkesz (*Festuca wagneri*), csikófark (*Ephedra distachya*), homoki nőszirm (*Iris arenaria*) és homoki kikerics (*Colchicum arenarium*) él. A zárt homoki sztyeppréteken homoki árvalányhaj (*Stipa borysthena*) és a szártalan csüdfű (*Astragalus exscapus*) jelenik meg.

Növénytermesztés

A növénytermesztés terén a 19. század végén megkezdődött paradicsomtermesztést kell kiemelni, amelynek kedvezett a homokos talaj és a magas napsütéses órák száma. Emellett egyéb zöldségek, többféle gabonanövény és gyümölcs, főként barack és szőlő termesztése is folyt a területen, mára azonban már sok a parlagon maradt termőföld.